החובל פרק שמיני בבא קמא פד.

קטן שהרג את הגדול וגדול שהרג את הקטן היכי קטלינן ליה התורה אמרה [1]משפט אחד יהיה לכם משפט השוה לכולכם אלא נשמה שקיל מיניה נשמה אמר רחמנא נשקול מיניה ה"נ נהורא שקיל מיניה נהורא אמר רחמנא נשקול מיניה: תניא אידך רבי שמעון בן יוחי אומר עין תחת עין ממון אתה אומר ממון או אינו אלא עין ממש [2] הרי שהיה סומא וסימא קיטע וקיטע חיגר וחיגר היאך אני מקיים בזה עין תחת עין והתורה אמרה משפט אחד יהיה לכם משפט השוה לכולכם אמרי ומאי קושיא דלמא היכא דאפשר אפשר היכא דלא אפשר לא אפשר ופטרינן ליה דאי לא תימא הכי טרפה שהרג את השלם מאי עבדינן ליה אלא היכא דאפשר אפשר היכא דלא אפשר לא אפשר [3]ופטרינן ליה דבי רבי ישמעאל תנא אמר קרא [4]כן ינתן בו ואין נתינה אלא ממון אלא מעתה [5]באשר יתן מום באדם הכי נמי דממון הוא אמרי דבי רבי ישמעאל קרא יתירא דרשי מבדי כתיב [6]ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו כן ינתן בו למה לי ש"מ ממון כאשר יתן מום באדם למה לי [7]איידי דבעי מיכתב כן ינתן בו כתב נמי כאשר יתן מום באדם דבי רבי חייא תנא אמר קרא [8]יד ביד דבר הניתן מיד ליד ומאי ניהו ממון אלא מעתה [9]רגל ברגל נמי הכי הוא אמרי דבי רבי חייא קרא יתירא קא דרשי מבדי כתיב [10]ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו אי סלקא דעתך ממש יד ביד למה לי ש"מ ממון רגל ברגל למה לי אידי דכתיב יד ביד כתב נמי רגל ברגל אביי [11] אומר אתיא מדתני דבי חזקיה [12]דתנא דבי חזקיה [13]עין תחת עין נפש תחת נפש ולא נפש ועין תחת עין ואי סלקא דעתך ממש זימנין דמשכחת לה עין ונפש תחת עין דבהדי דעויר ליה נפקא ליה נשמתיה ומאי קושיא דלמא מימד אמדינן ליה אי מצי מקבל עבדינן ואי לא מצי מקבל לא עבדינן ואי אמדינן דמצי מקבל ועבדינן ביה ונפק רוחיה אי מיית לימות מי לא תנן גבי מלקות [14]אמרוהו ומת תחת ידו פטור רב זביד משמיה [15]דרבה אמר אמר קרא [16]פצע תחת פצע [17]ליתן צער במקום נזק ואי סלקא דעתך ממש כי היכי דלהאי הוי ליה צערא להאי נמי אית ליה צערא ומאי קושיא דלמא איכא איניש דמפנק אית ליה צערא טפי ואיכא איניש דלא מפנק ליה צערא למאי נפקא מינה למתבי ליה היאך דביני ביני רב פפא משמיה דרבא אמר אמר קרא [18]ורפא ירפא ליתן רפואה במקום נזק ואי סלקא דעתך ממש כי היכי דהאי בעי אסייא האי נמי בעי אסייא מאי קושיא דלמא איכא דסליק בשריה הייא ואיכא דלא סליק בשריה הייא למאי נפקא מינה למיתב ליה היאך דביני ביני רב אשי אמר אתיא תחת תחת משור כתיב הכא [19]עין תחת עין וכתיב התם [20]שלם ישלם שור תחת השור מה להלן ממון אף כאן ממון מאי חזית דילפת תחת תחת משור נילף תחת תחת מאדם דכתיב [21]ונתת נפש תחת נפש מה להלן ממש אף כאן ממש אמרי דין נזקין מנזקין ואין דנין נזקין ממיתה אדרבה דנין אדם מאדם ואין דנין אדם מבהמה אלא אמר רב אשי [22]מתחת אשר ענה יליף ליה אדם מאדם ונזיקין מנזיקין תניא ר"א אומר עין תחת עין ממש סלקא דעתך רבי אליעזר לית ליה ככל הני תנאי אמר [23]רבה לומר שאין שמין אותו כעבד א"ל אבי אלא כמאן כבן חורין בן חורין מי אית ליה דמי אלא אמר רב אשי לומר שאין שמין אותו בניזק אלא במזיק: ההוא חמרא דקטע ידא דינוקא אתא לקמיה דרב פפא בר שמואל אמר להו זילו שומו ליה ארבעה דברים אמר ליה רבא והא אנן חמשה תנן א"ל לבר מנזק קאמינא אמר ליה אבי והא חמור הוא וחמור אינו משלם אלא נזק אמר להו זילו שומו ליה נזקיה והא כעבדא בעי למשיימיה אמר להו זילו שיימוהו כעבדא אמר להו אבוה דינוקא לא בעינא דזילא ביה מילתא אמרו ליה והא קא מחייבת ליה לינוקא אמר להו לכי גדיל מפייסנא ליה מדידי: ההוא תורא דאלם ידיה דינוקא אתא לקמיה דרבא אמר להו זילו שיימוהו כעבדא אמרו ליה והא מר הוא דאמר [24]כל הנישום כעבד אין גובין אותו בבבל אמר להו לא צריכא [25]דאי תפס רבא לטעמיה דאמר רבא נזקי שור בשור ונזקי שור באדם גובין אותו בבבל נזקי אדם באדם ונזקי אדם בשור אין גובין אותו בבבל מ"ש נזקי אדם באדם ונזקי אדם בשור דלא אלהים בעינן וליכא נזקי שור בשור ושור באדם נמי אלהים

קטן שהרג את הגדול: **קיטע וקיטע היאך אני קורא כן**. וכי מימת הכא נמקוט ממונא המורה למכה משפט שוה: **ופטרינן ליה**. כולא כלום והוי משפט שוה לו ליטול מכר ממכ לו לפטור לגמרי: **מאי עבדינן ליה**. הא גברא קטילא הוא והוה ליה [26]עדות שאי אתה יכול להזימה הא מי משכחת עדים זוממים פטורים דגברא קטילא נעו למקטל והלכך ליהוי נמי פטור והכי אמרינן נאלו הן הנשרפין (סנהדרין דף עח.): **יד ביד**. גבי עד זומם כתיב ועשיתם לו כאשר זמם לעשות אחיו אי סלקא דעתך ממש יד ביד כתיב נמי רגל ברגל: **אביי אמר אתיא מדתני דבי חזקיה**. מדקתני עין תחת עין ונפש תחת נפש ולא נפש ועין תחת עין ואי סלקא דעתך ממש זימנין דמשכחת לה עין ונפש תחת עין דבהדי דעויר ליה נפקא ליה נשמתיה ומאי קושיא דלמא מימד אמדינן ליה אי מצי מקבל עבדינן ואי לא מצי מקבל לא עבדינן ואי אמדינן דמצי מקבל ועבדינן ביה ונפק רוחיה אי מיית לימות מי לא תנן גבי מלקות נזב אמרוהו ומת תחת ידו פטור רב זביד משמיה דרבה אמר אמר קרא פצע תחת פצע ליתן צער במקום נזק ואי סלקא דעתך ממש כי היכי דלהאי הוי ליה צערא להאי נמי אית ליה צערא ומאי קושיא דלמא איכא איניש דמפנק אית ליה צערא טפי ואיכא איניש דלא מפנק ליה צערא למאי נפקא מינה למתבי ליה היאך דביני ביני רב פפא משמיה דרבא אמר אמר קרא ורפא ירפא ליתן רפואה במקום נזק ואי סלקא דעתך ממש כי היכי דהאי בעי אסייא האי נמי בעי אסייא מאי קושיא דלמא איכא דסליק בשריה הייא ואיכא דלא סליק בשריה הייא למאי נפקא מינה למיתב ליה היאך דביני ביני רב אשי אמר אתיא תחת תחת משור כתיב הכא עין תחת עין וכתיב התם שלם ישלם שור תחת השור מה להלן ממון אף כאן ממון מאי חזית דילפת תחת תחת משור נילף תחת תחת מאדם דכתיב ונתת נפש תחת נפש מה להלן ממש אף כאן ממש אמרי דין נזקין מנזקין ואין דנין נזקין ממיתה אדרבה דנין אדם מאדם ואין דנין אדם מבהמה אלא אמר רב אשי מתחת אשר ענה יליף ליה אדם מאדם ונזיקין מנזיקין תניא ר"א אומר עין תחת עין ממש סלקא דעתך רבי אליעזר לית ליה ככל הני תנאי אמר רבה לומר שאין שמין אותו כעבד א"ל אבי אלא כמאן כבן חורין בן חורין מי אית ליה דמי אלא אמר רב אשי לומר שאין שמין אותו בניזק אלא במזיק: ההוא חמרא דקטע ידא דינוקא אתא לקמיה דרב פפא בר שמואל אמר להו זילו שומו ליה ארבעה דברים אמר ליה רבא והא אנן חמשה תנן א"ל לבר מנזק קאמינא אמר ליה אבי והא חמור הוא וחמור אינו משלם אלא נזק אמר להו זילו שומו ליה נזקיה והא כעבדא בעי למשיימיה אמר להו זילו שיימוהו כעבדא אמר להו אבוה דינוקא לא בעינא דזילא ביה מילתא אמרו ליה והא קא מחייבת ליה לינוקא אמר להו לכי גדיל מפייסנא ליה מדידי: ההוא תורא דאלם ידיה דינוקא אתא לקמיה דרבא אמר להו זילו שיימוהו כעבדא אמרו ליה והא מר הוא דאמר כל הנישום כעבד אין גובין אותו בבבל אמר להו לא צריכא דאי תפס רבא לטעמיה דאמר רבא נזקי שור בשור ונזקי שור באדם גובין אותו בבבל נזקי אדם באדם ונזקי אדם בשור אין גובין אותו בבבל מ"ש נזקי אדם באדם ונזקי אדם בשור דלא אלהים בעינן וליכא נזקי שור בשור ושור באדם נמי אלהים

ג"ם לענין מיטען (ו) ואין להוליך מנ"ם עין תחת עין מפשטיה דמשמע עין ממש אלא מדרשא אחריתא: **אלא** ברמזוק. דס"ל נרכי מלישעזר דהוי ככופר [27] דמשלם דמי מזיק דרחמנא קרייה כופר אכל אחה לוקח כופר כו' (ו)ומנאי לעיל ס"ל דדוקא בכופר משלם דמי מזיק מטוס פליון נפשו: **זילו** שומו ליה ר' דברים. היה סבור דאחם הזיקו ואותו קטן כל כך גדול היה למכלמי ליה ומכלס: קנסא

רב אשי אמר אתיא תחת תחת משור. ושאר אומרי שבני לחומה ר' א מיי' פ"ב מהלכות חובל ומזיק ה"ב ופ"ג מהלכות נזקי ממון הלכה ט ופ"ל מהל' סנהדרין הלכה ז: **יא** ב מיי' פט"ו מהלכות סנהדרין הלכה יב: **יב** ג מיי' פ"ה מהלכות סנהדרין הלכה י סמג עשין לה טוש"ע חר"מ סי' ג: **יג** ד מיי' שם הלכה ח סמג שם טוש"ע ח"מ סי' ו סעיף ה:

מסורת הש"ס

(ו) [נעיל נח. וש"נ], ב) מכות לח., ג) מכות כב:, ד) [ם"ש דרכא וכן הגיה יפה"ת], ה) [נעיל כו: לקמן פה.], ו) ני' ר"ש רכא, ז) [ויקרא כד], ח) [נעיל ה.], ט) עיין רש"ש,

תורה אור השלם

1. מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
ויקרא כד כב
2. שֶׁבֶר תַּחַת שֹׁבֶר עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ:
ויקרא כד כ
3. וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לוֹ:
ויקרא כד יט
4. וְלֹא תָחוֹס עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל:
דברים יט כא
5. וְעָשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבערת הָרָע מִקִּרְבֶּךָ:
דברים יט יט
6. עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל:
שמות כא כד
7. וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ: שם כג
8. כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פֶּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה: שמות כא כה
9. אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא:
שמות כא יט
10. אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שִׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ:
שמות כא לו
10. וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ:
שמות כא כג
11. וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עָנְוָה לְאֵבִי הַנַּעֲרָ חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּה לֹא יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל יָמָיו:
דברים כב כט

הגהות הב"ח

(ו) גמ' עין ממש אמרת הרי שהיה סומא: (ב) שם אבוי אמר מתיל:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה **אי אתה** עכו"ם ליה וכו' עדות שאי אתה יכול להזימה. ק"ל היכן דהוה עדות שא"א יכול להזימה לא מיקרי עדות ומאי שנא מגמת נזק הכא ס"ב מתי פרכינן הא שניר מתקיים משפט ממ"ה אלא דפטרינן ליה דלימא עדות דהכא ול"ב: תוד"ה **אלא** ברמזוק וכו' השתם רש"י מוזק. לעיל דף מ ע"ש:

מוסף רש"י

אמדוהו ומת תחת ידו פטור. דשלים כ"ד הוא, ולמתן (מכות ח.) ילפ לקמן דמכה לת בני ושלים כ"ד (מכות כב:). ליתן צער במקום נזק. דאפילו היכא דליכא נזק משלם נמי נצער, דלא תימא נצער לכתוב רחמנא הייט בגלוכא נזק, כגון כוחי בשפוד על נפכיו דלא מפסדתיה מכפפיה (לעיל כו:) שמ"מ שנותן לו דמי ידו אין פוטרים אותו מן הלצער ליתר הוחיל וקנה ידו ים עליו להחכה כלל מה שילקה, אלא אומרים ים לו לחתכה כשם שהיו מצטער כל כך היה מתכה בגרול ולישנו (שבועות כא כה).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com